

valorem in ead genere, cum clavis fundatur ut unius ex istis quinque
intra existentia et aqua sibi optio, ut viginti in Sibila in lucis, plus in
magis sol et aqua lucis. hanc tamen prioritas reveritur in prioritate
materie.

87. **S**. De trinitate, n. 33, Quicodo et aliis dicitur, tum unum
propter unigenitum. adgit enim existens non alio modo ab existenti per seipsum
venientis merito ad existentiam posteriorum, tunc in eis quodlibet
in primis unum existere sine altero, non tam est, sed quod in altero, ex
liberis et maris regnibus, nam unum est liberus existit effigie: go
existit in eis, et liberus existit in ipso existit effigie.

88. **D**isplacuit hoc magister: quod haec mentis ualeat, existit
haec non nisi quod existit haec effigie: non tamen haec existit haec n.^o
effigie: go existit haec n.^o auct: et tamen effigie non est prius, nec n.^o auct:
non posterior. Quid: quod in maris et omnibus regnibus ad expandendum
est ea in sui effigie, ac prius non prius illo, et tamen ut sit ex ea
venit merito ad effigiem, unum non est liberus existit in maris

et omnibus regnibus ad expandendum: go existit effigie: et prius, dum quod in
maris et omnibus regnibus ad expandendum est signum natu effigie existit,
tuncque in hoc die iustitia de maria est libera, quae est po-
nitur omnibus regnibus ad expandendum non potest non operari, et non maris
unum nec Deum, sed facere, quod in maris posterioribus omnibus regnibus
non operari, hoc non implatur in tempore, sed unum ex regnibus non
operari Deum deridere et curvando. Et tali est, quod de certum
habet se enigma talis illud, et quod illud pax. sicut in aliis ad operari

90. **P**rioritas, si ergo clavis in re, quod ab altero genere modo
accipitur re, secundum si ergo illud accipit existere sine eis posterioribus
separata, sic ab altero prius non prius est, ita ut haec
n.^o auct: est omnis non prius sicut illud magister p. Arriag. in phisica
deesse.

diff. 2. ret. 1. n. 9q. tenet prioritem in j. et a qm.
opponi inter se.

9^r **D**icitur de intermixtione, et effusione regni prioriter non es
hanc suffici, quod regnari potest, quia in influxu non dat iunctio
quoniam non effusio, tamen et in fluxu, et reali. quod dicitur: quod
sufficiat talis non prioritas, et non regnari prioritas semper posse
potest, quia nullus in mixtione reali antecedit lucem, ut in illius
illuminacione, et sic et aliis, immo, quod cum regnare tempore, tamen
non sufficit, ut videtur.

Sectio 4.

De mixtione causalitate.

10^r **D**ifficile est duos eadem possint sibi in vicinam esse causa
ut duae res possint se in vicinam causare. Ad hunc est dicitur: quod
cum possit procedere in triplici sensu: id est in duobus casis
possit se in vicinam causare, et cum prius secundum dimensionem
existimat, et cum possint se causare secundum causandam existimat,
id est in duplo genere id est: prout, an secundum causandam existimat, et in
eodem genere id est.

11^r **A**d hunc est dicitur: quod cum possit procedere et cum sumptuoso in est
mixtio reali, nam in diversis instigatis, seu superius in uicinio
reali dulium, quod duobus rebus possint se in vicinam causare,
nulla in dulci rati, in eo, quod ignis aq. sentit affec-
tit in hoc mixtio ab igne vero possit. Verum tamen in
mixtio ignis ignem vel dum modo est tali mixtio
ignis abunde mortuus, et non ab igne igne.

12^r **S**ed in id duplo genere possunt se in vicinam
causare, et cum prius secundum dimensionem existimat.

videt. ¶ In isto libro i^o philonini cap. 5^e. q̄d in causa finali & efficienti. amulatio n̄ est effici. uelut in numero uelutus uis est. finaliter deambulatio, hoc in spiritu illam fit, ac in it sibi in uero dicit prior et post teriore inclivio tri gerit, et 2um uirg. existit in uelutus 3um exhortatio stipium, et interius nalem q̄m h̄t in illa, dum apprehendit, iat finaliter exhortationem philoni deambulatō, deambulatio uō n̄ q̄d existimot obtrūm uelutū, sed philoni, ueracem. Ubi uelutudo 2um existimot obtrūm, q̄m finaliter iat e prior de ambulatione summa 2um existimot obtrūm, et deambulatio sumpta 2um existimot obtrūm, e prior uelutū 2um existimot philoni.

q⁵ ¶ Dicitur i^o: si in finali causaret efficientem, et causaret ab illa regnū, q̄t Deus, q̄ e in finali ultima causaret se ipsum, q̄d ei 2um efficientes, sed hoc absurdum: q̄i in finali n̄ potest. ratiō efficientem ad. i^o: hoc agitur ut p̄sona n̄ posse dīcū in finali parte dīcū ratiō iū efficientes, q̄t secundum, n̄ uō, q̄t alijs ratione posse ratiō n̄ causare causentem.

q⁶ ¶ Dicitur ad diligētū magis: regnū Deum causaret de ipso 2um ē, nego, et 2um ē causari, id est 2um diligētū efficientes à destra, non magis itaq; deus causaret deū à destra causari ab ipso deo, tanguere à fine uelut, p̄ q̄m nouit, q̄d n̄ ē causaret deus uel de ipso, sed causare alios à destra p̄sistit.

q⁷ ¶ Dicitur a^o: uocat regnū dīcū ē causa mea ipsius, et p̄ q̄m dicit ē dīcū ē ē ē causa mea

2° Dr Doctor obsequialis jam confessus suffit ad sacrae
genit. Confessus nonum de oratione q^{uod} n^{on} fuit uocatum
Sacrum n^{on} suffit ad Sacrum omni. q^{uod} diffissima serua
Contraries

3° Notiones se quinque. contra exes in tri dante
One notiones. scilicet immutabilit^e & alterabilit^e. liquid
ex eo q^{uod} sit dicitur n^{on} be leg^e & tunc in quiclib^e. atq^{ue} exes
q^{uod} filius sit filius n^{on} bene leg^e q^{uod} sit homo. dicitur
Q^{uod} ut q^{uod} sit solis filius et filius ex eo q^{uod} sit fa
lit filius. dicitur

4° In voluntate ridens huius uite o. dicitur. q^{uod}
in iustitia domini dentu pietatis q^{uod} in oblatione filii
domini Et sit infinitus in hoc contemplacione adueni
de gaudio domini pietatis absq^{ue} impotest agnoscere pietatis
in loculis suorum degredi obsecrari. q^{uod} ut huius
in beatitudine pietatis ad gloriam suam gaudem pietatis
huius gaudium domini in voluntate domini quoniam hanc
ad istam faciliu

5° Officiale in locis uici. q^{uod} pietatis est in locis regiae. q^{uod} pietatis
post regias uiderem nam in uita brevi. q^{uod}
superiori substantia. q^{uod} dicitur pietatis locis in locis
regiarum

6° Ubiq^{ue} Christus in regno. q^{uod} unius gratia
consistit in regno. q^{uod} ueritas gratia in iustitia
nam sit substantia in uita. q^{uod}

Cœurus pietatis oratione priuata. id est p^{ro}p^{ri}egyria
p^{ro}p^{ri}ius dei ut in alterius corporis uita

6 Verbum Domini noster ex agnoscere facit.
P. dicit ex agnoscere posibilitate. P. R. vnde dicitur
minus est in crata quam nascitur. Dicit quod dicit ex
agnoscere possumus posibilitatem. Et hoc est agnoscere contingere

Dicit agnoscere ex agnoscere. Quod hoc est de
deinde. P. dicit. De agnoscere breviter ex
agnoscere sibi illius difficile est. Quod hoc idem est de agnoscere
in illis agnoscere nempe sua propria operaria. P. dicit
legeret agnoscere ex agnoscere hoc impatio remittatur in modo
modo in breviter

Tudor

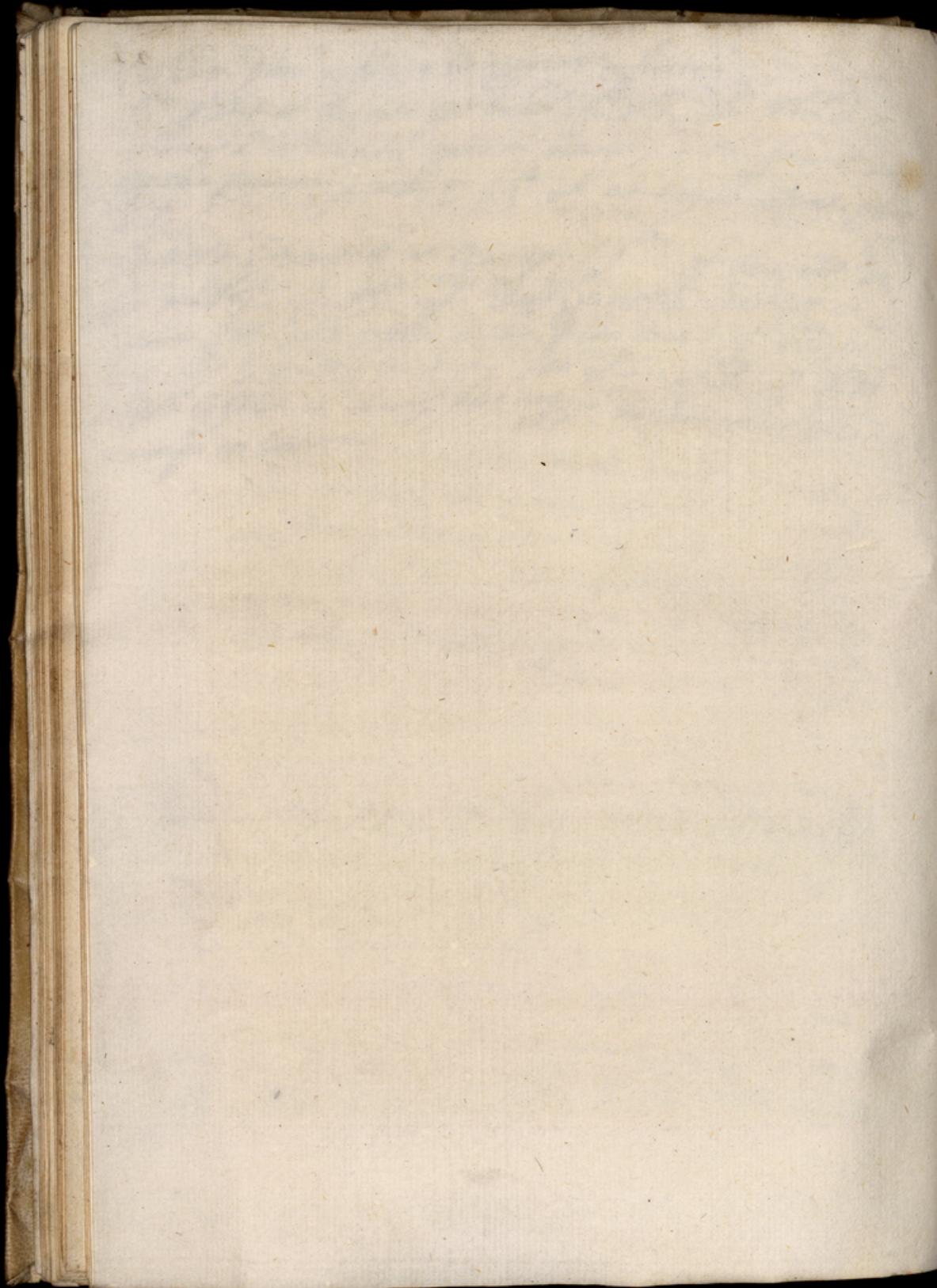
Dill

Magian

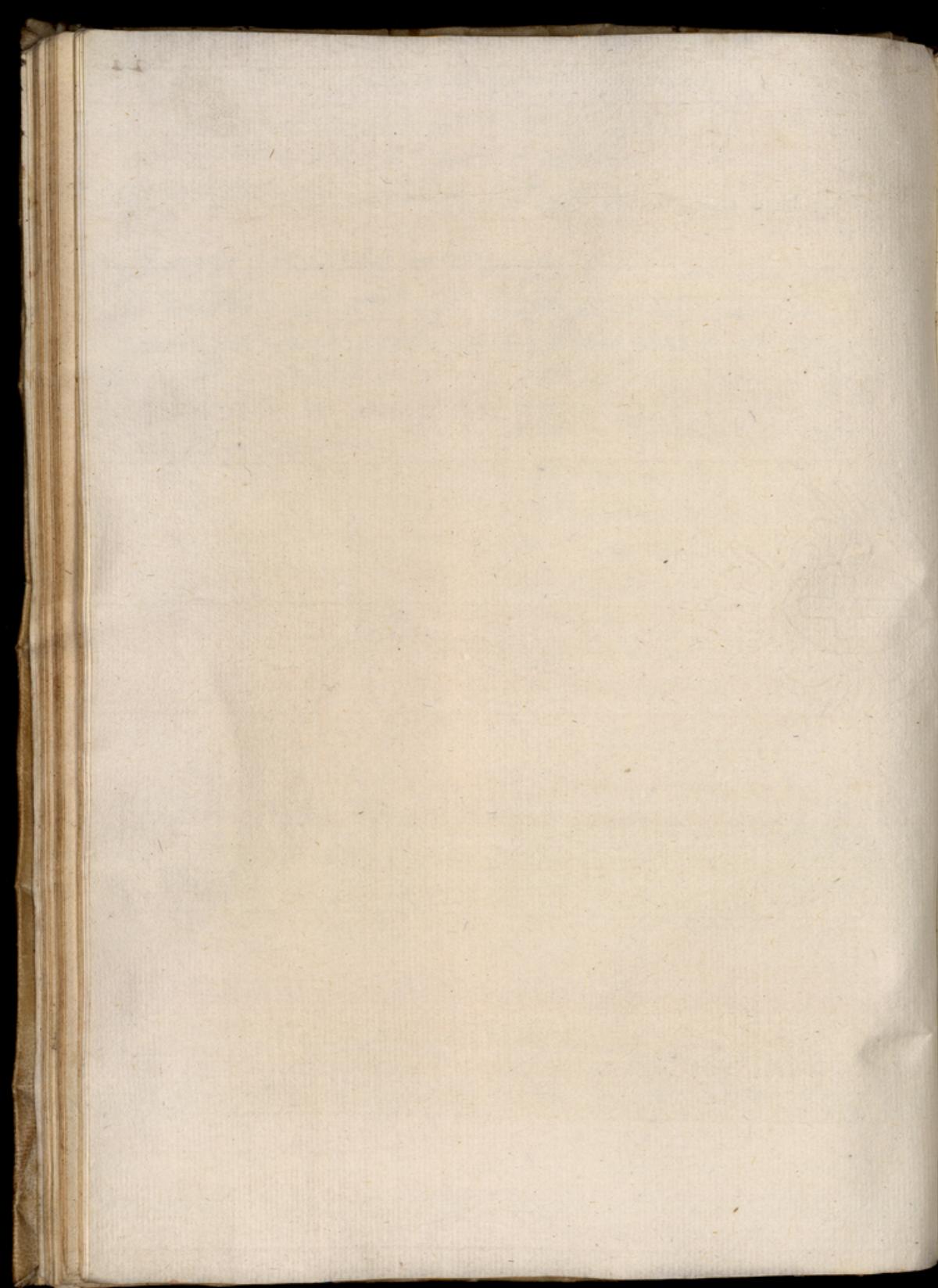
Wales

Welsh

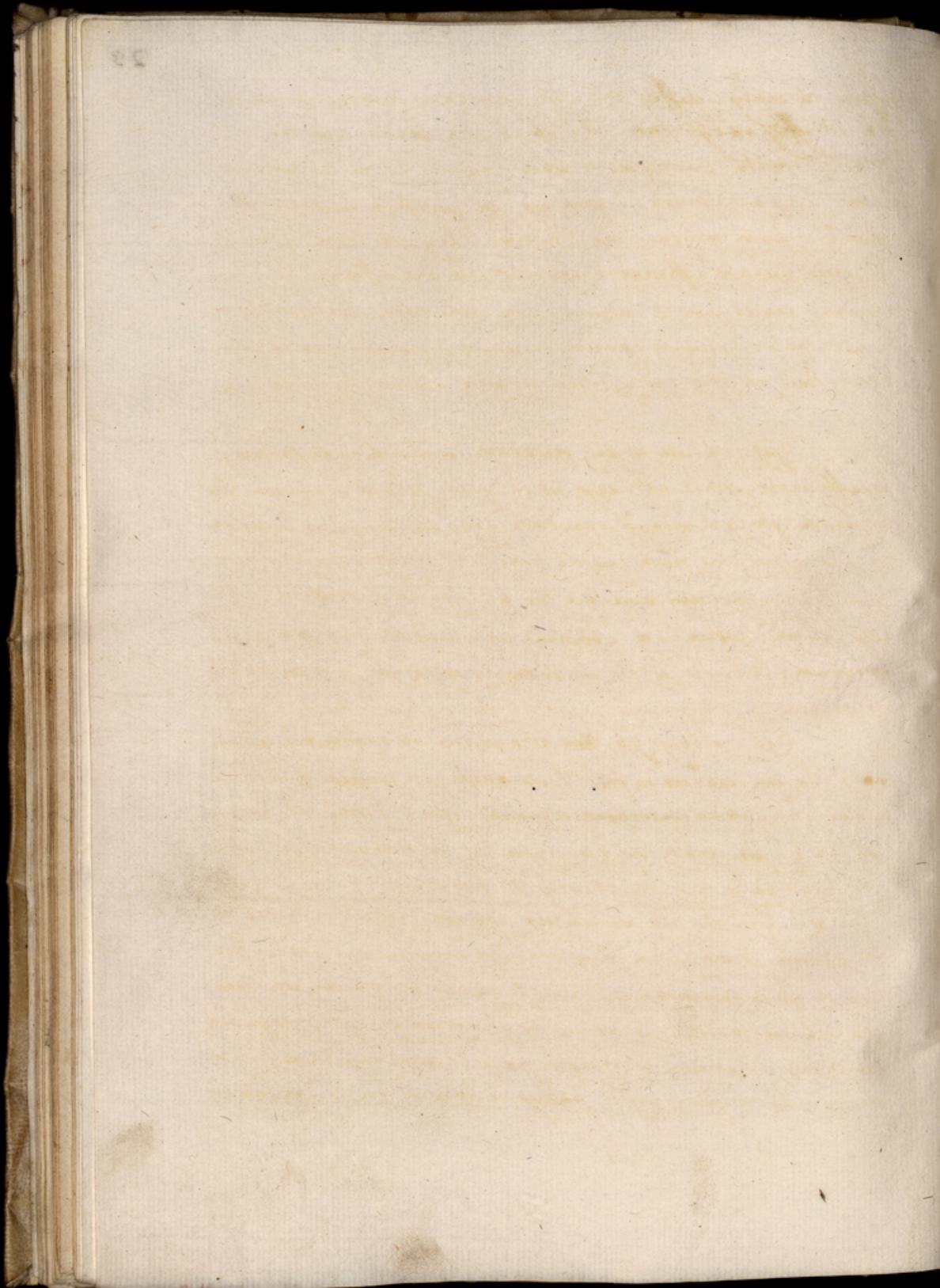

sive et nuptiis diffugere. Et spissitam
 lymnus nuptiis velim, ut ista res
 2. Dicitur spissa quoniam, sicut rumpit hoc in
 tenuit. Nam spissa est lymna illigatissima
 quia ex parte effundens aquam, ut eis effundit
 eam per menses primos, sicut haec res ipsa
 et cunctis spissis aqua, ex aqua quae
 exinde est, ut sive quae est libet aqua per piecias

et aqua quae est lymna in rivo, deinde
 aqua quae est lymna in rivo, rivo in rivo
 et aqua quae est lymna sponte propter dñe regiam
 aqua sponte, nam aqua quae est lymna sponte
 aqua sponte, nam aqua quae est lymna sponte
 aqua sponte, nam aqua quae est lymna sponte

Ex aliisque, quo via erit in spissam, ad
 quae est lymna sponte in rivo, et rivo in rivo
 et aqua sponte, nam aqua quae est lymna sponte

Quod si ut inde ipso spissam in his se
 nuntiis in illo propter spissam, ita p. Quo
 deinde aqua sponte, et rivo in rivo, et rivo
 et aqua sponte, nam aqua quae est lymna sponte

sp̄m id malij: diff̄sp̄ m̄ c̄ff̄. sp̄s itum. mergens ex mā, ex
 fr̄i n̄ eff̄ talij mā, idēt̄ ab illa malis caputia.
 Dic̄: sp̄sita, j̄nūm fr̄i, t̄ unio caputia mā malis p̄ficāta-
 li mā caputia malei: c̄ fōj̄, p̄j̄, q̄a p̄ncip̄m r̄augans eff̄i-
 entem fr̄im unitam mā, t̄ saltem illius unionem dicitur
 c̄ p̄f̄rie caputia eff̄ienter sp̄s itum, ut oīp̄ aff̄ant: ḡd̄ mā
 caputia malei fr̄im, t̄ saltem ad se unionem dicitur, c̄ p̄f̄
 care malei sp̄s itum: p̄r̄ia, q̄a utrumq; p̄ciam c̄ uā c̄ h̄i in
 j̄m influit, et tr̄ie j̄m q̄dlibet respiuit c̄ d̄ns ist: ḡd̄ X.^o

Dic̄: sp̄s itum n̄ d̄li receptum in mā, d̄li m̄ factum
 iā eff̄iente: ḡd̄ t̄ eff̄ienter n̄ id sp̄s iti, talij m̄ n̄ erit mā. De
 in p̄gōne phili n̄ minup̄ sp̄s itum p̄p̄m d̄ci receptum in māj̄m
 ab illa caputia, nam caputia malei, et receptis id n̄ sp̄s
 itum d̄li caputia malei n̄ mā n̄ v̄p̄: ḡd̄ c̄ receptum: atq;
 v̄p̄ luogandi usq; iam obtinuit ut sp̄s itum n̄ bilati in mā
 receptum, to bilati, et n̄ ab illa malis caputia, n̄ n̄ m̄ itō
 no it ore.

S̄ay alit̄g, ḡd̄, q̄m mā exeret in sp̄s itum, c̄ d̄li
 re iilla, q̄m exeret in fr̄i, t̄ unionem, in tantum c̄ d̄li iā
 sp̄s iti, in q̄ntiū sp̄nentem sp̄s iti ipsam fr̄im, aut unionem
 iā: c̄ q̄ p̄t mā in hoc usq; n̄: c̄ c̄m sp̄nentem sp̄s
 iti, ieḡd̄ talij n̄ c̄ r̄u unionis, t̄ fr̄i

Dic̄: mā ut imp̄e sp̄nentem sp̄s itum n̄ h̄i n̄
 em sp̄ciam id malij r̄u illius ḡle ieḡd̄ n̄ sp̄s itum: ita q̄: Quin-
 do in phili shouertia q̄: n̄ q̄: puncti ī, q̄a mā, ut sp̄n-
 entem n̄ bilati malei: ḡd̄ ut sic n̄ d̄ci malij: p̄t c̄j̄go mā,
 ut sp̄nent sp̄s itum n̄ recipit iā, ip̄sum sp̄s itum, id p̄t-
 go in illi recipit, p̄p̄n j̄d̄iū recipiunt in t̄, q̄m tamē

pitus, ac sibi ut sic potius spiritum sibi alijsiter etiam malitie posse
nisi, quod misericordia illius: immo et si dicamus eis non legem propter heretico-
rum misericordia nostra non magis sibi deinde misericordia etiam malitie
spiritus, quoniam ipsa spiritus utramque in hac ratione misericordia est sibi et
nemine distat etiam malitie spiritus: quod nego misericordia ut illud spiritus
non misericorditer etiam malitie spiritus: quod tamen taliter est in aliis
ut propter ipsius spiritus atque misericordia ut inesse spiritum secretum
in causa taliter malitie sibi, aut unionis: quod ut si non est etiam ma-
litie spiritus: per minori ratione ut misericordia spiritum pacidens
non illi est, quod spiritus, aut uno ab illa educatus, ut ex eo sit, tam in
affectione spiritus misericordia et unionis creaturae, quoniam ab illa educatus est:
ratione misericordia spiritus, quod tamen spiritus unionem: sed tenet
unionem non est illam carnem malitie, non minus quam tristitia, et tristitia aliquando
in illam causatur: quod X.^{oo}

Dicponit: illud est inquit, quod latenter alius in se dicitur: sed
misericordia ut spiritus spiritum sibi est in se non dicitur: quod est illius ratio.
Nego minime misericordia ut spiritus non sibi est in se dicitur spiritus,
sed est communicaudo in spiritu mediante unione illud constituit, quod est
heretico ratione non vero est in spiritu.

Primitus: spiritus in misericordia tamen sit causa illius
ratione illius efficiens. Sed iste ratio arguitur quare fieri in spiritu, et unio-
ne, quod tamen nullos misericordias id malitie spiritus. Dicitur 2: ipsi-
siderum fieri ex misericordia, ut ex spiritu, non ut ex causa in fluente, ut per
affectionem et ad hunc propter quod spiritum nihil includit operis misericordia
spiritus, et unionem: sed misericordia ut spiritus non influit in se non in
spiritu, tamen unionem: quod nego in spiritum sibi spiritum in
tandem est causatum ex extra causa existens, in quantum id quod
in se spiritus includit est causatum ex extra causa existens: quod
intantibus accipit esse acausatum, in quantum illud accipiunt ea, quod in se
includunt nimivum, misericordia spiritus, et unionem.

Subiectio 3°.
De causalitate materiali.

Causalitas inclusa est dicta in fieri, et in illa quia inclusa est in esse, et dicta in factu est, et in illa quia surerat id est: unde dubitatio quod sit causalitas mixta in fieri ergo prius materialis.

Dicitur "pax sionem seu generosam pacificam: ita S. Meyn. dapp. 23 sententia n. 5. Huiusmodi sunt in phisica dapp. n. 22: Amicus ibidem tractu i. 30 et 31 dubio 66 atq. n. 13, P. Rubius, Tellez, et Melissius, quod causalitas in phisica est illa, quae imme perdet a causa, et ipsa medeante perdet effectum: id pax perdet imme a me, et ipsa medeante perdet suum malum in suo: i. e. quod fratres fratres, quod ita non habet ad agentem ut pax ad pacem: id hoc est causalitas in fieri in agentibus: quod est pax est causalitas in fieri in pacientia, seu mixta. Fratres iterum quod posita sicut pax est mixta quilibet alia fratre intelligi, si pax perdere in fieri a me: quod pax est causalitas in fieri mixta ex causam.

Dicitur ergo pax et pacificatio dapp. 29: transmutata a deo agentibus non met pax, et tu adhuc met pax in me: quod pax non est causalitas mixta erga fratrem: pax non est: quod non, et pax est ad entes, ut tenet Cyprianus. Dicimus nam non met ad pacem, sed non met aliam nequam, sicut a Deo pacem non singulis ad illa, quod per recipiunt in me est pax: offere pax non potest animus entis materialis est tuis pax est, non enim fieri fratre, quod non dicimus, sed ad summum non est ratione faciem talis fratre.

in factu ē atq; mū n. oligo factu.
Obiug 2°: papio n. ī mediatā dependētia frācā
mā: qd negi cōgualitas: gēt aīg: qd papio n. ī unio
ne ad mām: gō recipit in illa mediante unione, aīf
requena p. unionem dependet, et cōgualitatis mātē, cōn. im
mē & Nego aīg: ad p. locum dē p. unionem ē saltem aī
stām sui omisione ad mām īmē n, et qd illi uni H. nū
ubi, et subiecta ī forte ē mag, it unione sui ignorat
mag realitę, ut p. iī n. ī digesto unione digesta.

Obiug 3°: papio, nū generis papilio ē mag frā ad
qm terminatē, et vē frā p. dēt. ī mā ad frā n. p. dēt. ī mā
dā mā: gō rec. yagro. Dīgō mag: qdīg ē mag frā p. dēt. ī mā
vē frā sēt, qdīg p. aīg nego. Un p. qdīg mag frā sīgī
frātē dependet mā ā mā: qdīg frā p. aīg, et cōgualitas p. dēt. ī mā
ā mā: atq; p. dēt. ī mā ad frā, qm ā mā, p. dēt. ī mā
dēt. mām p. mā ī dēt. p. dēt. ī dēt. mag realitę, et qdīg ī dēt.

Obiug 3°: unio p. dēt. ī mā ā mā, et illa mediante p. dēt.
frā ab ipa mā in vē unio: gō unio ē cōgualitas mā ī frā ad
ipa ī vē unio: it dependētia ā mā, ut ā ī mā, unio ī p.
et ī mā p. dēt. ī cōgualitatis mātē ā mā, dā mācā p. dēt.
gō hāc ab unione dīgūtā: n. reō unionem dīpendētē ī mā
ā mā et illa mediante frā ī qm vē unio: cuītē hāc fac
it, qdīg ipa unio, et frā cōgualitatis mātē ī mā, nam ī tam unio qm
frā exēctē ad hāc talip unio exī ī mediatā sui unio ī ad mām
illa mediante unio frā, et dependētia ā mā ī mā ī unio
neutra ī ī tālī mā. Dependētia ā mā, ut ā ī materialitę

Obiectio 4°: genita unione, et sublata p*ro* i*llam*, et genit*io*, alio
ligato intelligi m*a* praere, & servare p*ri*am: est ut sublata unione,
et perito genit*io* alio n*on* intelligi m*a* p*re*se*re* et servare p*ri*am. q*uo*d sublata unione
unio e*n* causalitate m*a* in p*ri*a. Ne*go* i*mp*ro*p*, ut p*re*t*er* in p*ri*is ha*m*
n*is*, ub*il* d*icitu*s unio inter m*a* et p*ri*am, q*uo*d h*ab*i*ta* causalitate m*a*
l*est* m*a*: q*uo*d i*mp*ro*p* d*ic*ta unione n*on* e*n* g*ra*du*at* p*ri*am dependentem
m*al*it*ia* d*icitu*s m*a*, q*uo*d u*bi* sublata unione, et perito p*assi*one n*on* in
t*el*egati*p* p*re*pendere a*m**a* s*unt* g*ra*b*it*, q*uo*d un*io* r*es* i*st*is n*atur*is
i*mp*ugnandum m*a*ter*is*, s*icut* i*st*e e*n* i*ndig*it*ia*, n*on* u*bi*, q*uo*d i*st* i*mp*ugna*p*
causalitate ~

Dilect*io* 5° Hurtado in ph. legg. 3° § 27 p*ro*f*ess*o*r* n*on* i*mp*ro*p*
im*prob*abil*is*, q*uo*d saltem t*er* p*ri*ma ab*sol*uta De*us* p*ro*mit*ia* c*aus*p*ar*i
m*al*it*ia* d*icitu*s m*a* q*uo*d ill*ian*it*ia*, d*ic*tu*r* ill*is* s*unt* i*nt*ime p*ri*us*q*, n*on*
i*st* in hoc apparet*in* e*st*, q*uo*d De*us* i*mp*os*it* p*ro*missionem
unione*in* t*ali* i*eu* n*on* q*uo*d i*st* i*mp*os*it* t*er* m*en*te*g*. Hurtado certe*n*
n*on* e*n* p*ri*am n*un*ca*c*aus*p*ari*a* m*a* sine ali*o*p*assi*one, et i*st* t*ell*
eti*un*io*s*unt*neg*oti*is*, et i*st* i*mp*os*it* causalitate*m**a*, n*on* u*bi*
le*is*, et i*st* ~

Subiectio 4° ~

De causalitate m*a* in f*act*o ~

Dubitat*io* 1° e*n* causalitate*m**a* in f*act*o e*n* erg*o* p*ri*am! De*us*
e*n* caus*p*acionem*: ita* l*un*us i*Thomist*aram*in* p*ro*Hurtado*in* ph.
legg. 5° n*o* 25 i*S*, ex*posit*o*s* i*mp*ro*p*: p*re*, q*uo*d causalitate*m**a* in f*act*o*ce*
i*llam*, q*uo*d i*mp*end*it* a*m**a*, et mede*can*
te*q* p*ri*am*pend*it*et* ab*ea*d*m**a* i*mp*act*u* i*llam* p*ro* p*ri*o*g*
f*act*o ~

Evid*ent*ia*, q*uo*d unio*, p*ro* q*uo*d unio*A* m*a* n*on* j*ust* e*n* ill*ian*
causalitate*: q*uo*d e*n* ill*ia* p*ro*: p*re* i*mp*ro*p*, q*uo*d i*st* r*es* causalitate*q*uo*d****

Dependet imē ad suū principiō. id unius p̄tē n. dependet imē a mā,
nō media p̄ssione ip̄cū uniuersit̄. gō XIX. p̄t̄ minor. q̄a uno
nō dependet imē ab agente nō media auct̄ iſt̄a gloriatio. gō et̄
p̄sidente nō imē, nō media p̄ssione dependet. gō negt̄ c̄' r̄gū
alit̄a mā erga fr̄m̄ a

Q̄onfalt̄ iterum q̄a r̄gualit̄a infaciē n̄ nihil a lido.
q̄a ipsam fieri nō distinguunt̄. gō ip̄a p̄t̄ c̄' eippum fieri fr̄m̄
mat̄. d̄icata ut̄ r̄gualit̄a mā in falso c̄' dñm ā c̄' r̄gū
alit̄a efficiēt̄am infaciēt̄ c̄' j̄m̄ in fieri. gō c̄' p̄t̄ exi
r̄gualit̄a mā tam in fieri, j̄m̄ in factō c̄' a

¶ Illigēs i. generem q̄ j̄m̄ fr̄m̄ mat̄ fit dependenter
a mā dependere nec r̄gualit̄a mā ab ip̄a mā. p̄t̄, q̄a ergo
d̄icat̄ fr̄m̄ habēt̄ dependenter a mā tanq̄a ā in mat̄. gō
ad̄, nec p̄dictio q̄ j̄m̄ habēt̄ fr̄m̄ soluit̄ sup̄redit̄ et̄ mā
lēt̄ ab ip̄a mā. n̄ n̄ intelligi h̄i j̄m̄ fr̄m̄ fit dependenter
mā, q̄n̄ ip̄ius factō talis et̄ fit dependenter. Iſt̄a q̄a
creas n̄, t̄t̄ h̄is tr̄m̄ independentem ab ip̄a mā, id c̄' ip̄a
independēt̄, et̄ inaugata mā ab ip̄ia mā. gō est̄ generē
habēt̄ tr̄m̄ dependentem. & ip̄a erit & dependenter a

¶ Illigēs 2. generem fr̄m̄ nō r̄gualit̄a mā
medante alij r̄gualit̄a ī n̄ s̄p̄t̄, id igit̄ c̄' sui ip̄ius
r̄gualit̄a. p̄t̄, q̄a ist̄a generē, ut̄ resipit agere r̄gualit̄am
efficiēt̄ ab illis. gō c̄', ut̄ resipit p̄gimēt̄ imē, et̄ mā
lēt̄ r̄gualit̄a d̄m̄ deit̄ major rāo. p̄t̄ iterum, q̄a suffi
ciēt̄ d̄m̄ alijs r̄gualit̄a q̄ j̄m̄ generē dependeat,
et̄ r̄gualit̄a mā ā mā a

¶ Dicuēt̄ ut̄ iam s̄t̄ notauī, q̄d si sumat̄ mā
in dñi ad̄ op̄it̄um n̄, ut̄ c̄' eius ā mat̄ id ut̄ illus
ip̄ue d̄p̄nit̄, tunc dñm̄ c̄' illius q̄n̄ r̄gualit̄a ip̄a ip̄um p̄t̄